ILLVSTRATIONES SIVE, ADDITIONES AD VARIAS RESOLVTIONES ANTONII GOMEZII.

AVTHORE

LICENTIATO IOANNE DE AYLLON LAYNEZ,
Iuriſc. Vrarienſi.

AD EXCELLENTISSIMVM PRINCIPEM
ac Dominum D. Antonium Ioannem Ludouicum de la Cerda,
Ducem Auguſtobriæ (Vulgo Medina Cæli)
Et de Alcala. &c.

Anno 1654.

CVM PRIVILEGIO.

VTRARIÆ EXCVDEBAT NICOLAVS RODRIGVES,
Authoris impenſis.

EXCELLENTISSIMO PRINCIPI

SANGVINIS ET VIRTVTVM MERITIS
Clariſsimo heroi,

CVI ET A SAPIENTIA SVA INEST SAPIENTI
commendatio.

IN FAMÆ ÆTERNATVRAM LAVDEM ET NOMINIS
victuram ſemper celebritatem.

D. D. ANTONIO IOANNI

LVDOVICO DE LA CERDA,

DVCI AGVSTOBRIÆ (VVLGO MEDINA CÆLI)
& de Alcalà.

MARCHIONI DE ALCALA DE COGOLLVDOS
Tarteſſiæ, ſeu de Tariſa ac oppidi de
la Laguna.

COMITI NOVILISSIMÆ VRBIS PORTVS MNESTHEI
(nobis Puerto de S. Maria) & los Molares.

ARCHI GRAMMATEO SIVE NOTARIORVM PRINCIPI
& præſidi Gubernatori (noſtro nomine Adelantado)
totius Bœticæ.

ÆDILI MAXIMO HISPALENSI, PRO HISPALENSIS
etiam tractu dominatus.

COMMENDATARIO EQVITI DE LA MORALEIA
in nobiliſsimo equeſtri Ordine de Alcantara.

AD OCEANI ORAS ET BELLICAS BÆTICÆ COPIAS
Duci Generali præfecto.

DOMINO AC MÆCENATI MEO,

S. P. D.

¶ 2 EN

ADDITIONES AD CAPVT PRIMVM, IN QVO DE SVCCESIONIBVS QVÆ AB INTESTATO DEFERVNTVR, AGITVR.

SVMMARIA.

1 Doctores de hac materia agentes referuntur & de intellectu verbi Ab inteſtato.

2 De diffinitione ſucceſsionis ab inteſtato.

3 Quid ſignificet verbum ſuccedere, & ſucceſsio, quotuplexque ſit.

4 A quo iure ſucceſsiones oriantur, & quo iure ſuis debeantur.

5 Legitima an in totum tolli, ſeu minui pro parte poſsit, vbi ampliationes & limitationes aliquæ adducuntur omnino videndæ.

6 Teſtamentum quo iure introductum.

7 Si filius ergo hæres declaratur, & ibi quod non eſt diſtinguendũ, an ſint filij vel filij in poteſtate, vel emancipati.

8 Ratificatio quo tempore facienda.

9 Quod filius in ſucceſsione præfertur auo, licet ambo in primo gradu exiſtant.

10 Quod pater, & filius vna eademque perſona & caro reputantur in iure, ex quo aliqua inferuntur.

11 Filio reptato pater pro eo reſpondere poteſt.

12 Merita & ſeruitia parentum tranſeunt in filios.

13 Priuilegium conceſſum ob merita patris, an tranſeat in filios.

14 Si ſtatuto caueatur quod nullus habeat officium in ciuitate niſi habeat patrimonium centum librarum, an filius poſsit habere tale officium, licet non habeat centũ libras, ſi pater illas habeat.

15 Pater conſeruatur in filijs.

16 Filius patre viuente an poſsit vocarri dux comes, &c.

17 Ex prædicta identitate proceſsit ſuitas in filijs, tranſmiſsio hereditatis, & continuatio dominij

18 Agitur de l. 6. Tauri, & quod non admittitur linea aſcendentium niſi finita deſcendentium.

19 Poſthumus quod gaudeat priuilegio ſuitatis

20 De partu naturali, vbi de extracto ventre matris ſecto, & an debeatur legatum relictum matri ſi pepererit filios.

21 Renuntians hæreditati paternæ quod poſſit ſuccedere poſthumo vel alteri filio ſeu hæredi qui acquiſiuit eandem hæreditatem vbi ampliatur, & ibi de hæreditate collateralium.

22 Nepotes ſuccedunt deficientibus filiis.

24 Nepos ſuccedit ſi ſit natus, vel conceptus viuo auo.

24 Rationes & exempla dictæ concluſionis

25 Limitationes dictæ concluſionis.

26 Nepotes ſuccedũt in ſtirpes, & nõ in capita, & ibi de quæſtione patrui & nepotis.

glosa deinceps tit. gl. lib. ordinamen
ti Acebedo in l. 1 num. 3 tit. 2 lib. 6.
recop. Bobadilla in Politica lib. 4.
cap. 5 num. 4. ipse tamen farinacius
ubi supra alios pro contraria senten
tia adducit et tandem utramque opi
nionem federe distinctionis conci
liat num. 15 et seq. nempe quod si
statutum vel consuetudo puniat aliqu
od delictum quod etiam iure comma
ni punibile est. tunc minores compre
henduntur sed mitius puniri debent
si vero tale delictum punibile non erat
tunc minor in totum erit excusan
dus nisi scienter ex proposito et dolo
deliquerit cum vide omnino et Gutie
rrez lib. 4 practicarum questione 42
ex n. 17. ubi loquens de statutis pro
hibentibus extractionem frumen
ti et aliarum rerum vetitarum ita
concludit probans minorem 25 an
norum excusari nisi scienter et do
lose fecisset allegans ad hoc l. 6. tit.
7 partita 5. ex cuius decisione ta
xat doctrinam gomecii hoc sensu
ut videri potest num. finali illi
us questionis vide Narbon in tract.
de etate anno 25 q. 70. post Bobadill.
supra num. 40.

62 ad n. 62 ibi: tamen non debet puniri
pena ordinaria etc. mitius esse pu
niendum et non pena ordinaria mi
norem 25 annorum delinquentem, ut
hic resolvitur comprobant Dumasin
reg. 259. covarr. in clem. furiosus p. 3.
in initio num. 5. Placa de delict. c. p. 32 n.
11. Clarus in § fin. q. 60. Caldas in l. si cu
ratorem § sed aduersarij dolo num. 55 et 67.
Molla in emporio tit. 5 quest. 7 num. 7 Mo
lina de iustitia tomo 4 disputat. 36 num.
Barbosa in collectaneo capite 1 de de
lictis puerorum num. 3 et 4 et in c. p. 2 num.
3 ubi remissive, et in collectanea l. l. C.
si adversus delictum numero tercio
Molina tomo 4 disputatione 35 et 36 n.

6. Petrus Cavallus resolutione cri
minali centuria 2 casu 134 et latissi
me farinacius dict. q. 92 ex num. 40
quasi per totam, ubi omnes casus in
quibus minori minuenda seu tempe
randa sit pena, congerit et expli
cat cum ampliationibus et limitationibus quem
videre sufficiet ubi et consilio 100 num.
49 et sequen. lib. 1 controversiar. 71 et
Menoch. casu 57 et 244 et 316 et 329
et Narbonam de etate anno 25 q.
43 et anno decimo cum dimidio
quest. 9 num. 5.

ad num. 63 ibi sed hi non debi 63.
tantibus etc.

Iudicem precise teneri minora
re penam minori committens puni
endo ut hic resolvitur probant Placa
in epitome delictorum c. p. 32 num. 10.
ubi declarat dictam resolutionem
procedere dummodo a minori peta
tur Caldas in l. si curatorem verbo
vel adversarij dolo num. 50 ubi op
time explicat, hoc et alios referens fa
rinacius dict. q. 92 ex n. 163 ubi tandem
ait quod si delictum fuerit atro
cissimum consulatur princeps et
consilio 33 omnino et utrum Gu
etiones 17 num. 28 et sequentibus.
ex causa enim legitima pena sem
per minui debet ex pluribus regla
tis per Grazianum reg. 344 et Aceb.
in l. 1 a tit. 26 libro 3 recop. et Ceball.
quest. 540 num. 19 et sequentibus
ubi ad propositum docet quod licet
lex disponat quod iudex non possit
penam minuere tamen inspecta fac
ti qualitate et circumstantiis loci et
persona pena minoranda est ubi
licet videatur loqui per verbum pro
hibet, in fine tamen concludit ratio
ne equitate aliud non esse non mi
norare penam ubi iusta causa
ad est quod necessitatem inducit
vide etiam Molinam de iustitia
tomo 4. disputatione treinta
numero sexto et novissime

Nar